

СВЪТУЛКА

КНИЖКА ВТОРА

1939 – 1940

ГОДИНА XXXV

ГОРАТА ПОСРЪЩА ЕСЕНЬТА

Байрачата се жълти въять
навредъ изъ горските алеи. —

Това сж сетнитъ листа,
тъ поздравляватъ есенята,

която въ тъсната пътека
пристига тихичко, полека.

Подъ низко сведените клони,
джуджета сръщатъ я съ поклони.

Навеждатъ вейки трепетлики,
високи буки и борики.

Край сини бори и елички
я сръщатъ кротките сърнички,

и зайчета и катерички —
покланятъ ѝ се низко всички.

Тя всички мило поздравява,
вуали морави развѣва.

И вредъ, кѫдето тихо мине,
разцѣфватъ минзухари сини.

Ст. Цанкова Стоянова

